

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
Vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó társ:
Skribanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyiltér sora 20 kr,
Hirdetések nagyság szerint.

Néhány szó a kertészet és háziipar terjesztéséről.

(Dr. Guttenberg Pálnak, 1895. december hó 22-én Nagyatádon tartott előadása után.)

A főt jelzett czim alatt egy igen közhasznu dologra hívjuk fel szives olvasóink figyelmét, mely két okból is érdekes: ugyanis először mert házi iparunk és a kertészet fejlesztéséről szól, még pedig egy áldásos missziót teljesítő egyesület, a **Slójd egyesület** kiküldöttje: Dr. Guttenberg Pálnak, mult év december hó 22-én N. Atádon tartott előadása után. Másodszor pedig mert az alább közölt czikk, — beszámolója egy ifju földművesnek ki a „esokonyai polg. olvasókör” nek mint képviselője jelent meg Dr. Guttenberg Pál fölolvására.

Az egyszerű földműves hadd számoljon hát be előttünk is hogy lássuk, mily szépen tudta megoldani földadatát az érdekes fölolvásról, mely által áldásos magot hint el a **Slójd egyesület**, s míg az ifju földművesnek szerencsét kívánunk nemes törekvéseihez, egyuttal óhajtuk, vajha minél több helyen talajra találna a **Slójd egyesület** által elhintett mag, országunkban is. De most beszéljen tovább ifju földművesünk, szavait itt adjuk változatlanul.

(A szerk.)

„Azon község bármily ismeretlen legyen is most, mivelődési központjává válnék az egész Dunántúlnak, a hol egy iskolát állitanának fel, a németországi iskolák mintájára; a hol a gyermekek a házi ipart tanulnák.

A gyermekek által haszontalanul eltöltött játék időt fellehetne használni arra, hogy a gyermekek a saját játékszereiket maguk készítsék el; ugy mint Németországban, a hol a gyermekek a nap bizonyos óráiban az iskolai idő alatt, gyalupad mellett játékszereket faragnak. Az ily iskolákban mód nyújtatik a gyermeknek arra, hogy megtanulja a szerszám kezelését, s ha felnő, azt a mit megtanult, folytassa odahaza.

Nálunk olesó a fa anyag, fából sok mindent lehet csinálni, csak érteni kell a módját.

A legtöbb gazdasági eszközünk fából van, fából van akárhány nagy gazdaságban az eke, talyiga, borona; a gépek nagyrésze fából készül, a mit idehaza furó — faragó emberek készítenek el, a mi ugyszólva semmibe sem kerül. Nálunk még él ezen iparág képviselője a faragó béres alakjában, a mit a Tiszántul hirből sem lehetne találni.

Sokan mondják; hogy a kézimunkát lezorítja a gyári munka. Ez nem áll arra nézve, a ki maga tudja házi és gazdasági eszközeit készíteni, mert ennek nincs szüksége a gyárirra; a mit maga készített, maga javít, ha hibázik, azonnal. A míg a gyárit csak idő mulva tudja drága pénzért kijavítani az, ki maga nem tud a maga számára semmit

készíteni. Budapesten van iskola, a hol fiuk, leányok együttesen gyakorolják magukat a kézimunkában. Franciaországban ezen tudomány kiterjed a tan-emberekre is, sőt Bäden nagyhercegségben kötelezve van minden gyermek arra, hogy kézimunkát tanuljon.

A falusi iskola mellett felállithatnánk egy 300 — 400 [] öl kertet, a melyet iskolai kertnek neveznek, a melyben a tanító munkálkodva a gyermekek előtt, anélkül, hogy a gyermek észre venné hogy tanul, ragadna reá valami abból, a mit tanítójától látott és a mit haesak, minden ötödik vagy hatodik gyermek tesz is, hogy a mit az iskolában tanult, azt ha felnő, folytatja; ugy a kik ezt látják, meggyőződnek arról, hogy ez mind jó, és haszonnal jár, tőlük eltanulják ok is és folytatják.

Ezáltal azon embereknek, a kiknek bizalmuk az iskolákban megingott, újra létre jönne, mert látnák azt, hogy a gyermek azt a mi jó és hasznos mind, ott tanulta és ezen tudománya által, mód nyújtatik neki arra, hogy élelmét mind maga termelje, háza, udvara, kertje körül esint és tisztaságot teremtsen.

Ott a hol ily iskolák létesültek, a család jóléte, a vagyonosodás és az egyéni hitel emelkedett. Az életből merített tapasztalatok tanúsítják, hogy a hol valami jó, valami új dolog, vagy keresetforrás fellépett, ott elébb egy általános csalódás előzte meg az ujitást. Boldog az a nép, a mely ily csalódásoknak elejét veszi azáltal, hogy az ujitásokat, már a mások kárán okulva

T Á R C Z A.

EXCELSIOR.

Mért háborogsz, szívem?
Mikéntha volnál Ocean—
Mindent vesztettél volna tán?
Excelsior!
Hited az ég felé viszen! . . .
Miért sirsz mint egy gyerek?
Kinek eltört játékszere,
Légy fájdalomnak embere!
Excelsior!
Bár esapjanak rád menykövek!
Mégmart a rágalom?
És büszkeséged sértve lett?
Nézd! a céres mezők felett—
Excelsior!
Mások sebét gyógyítgatom! . . .
Ki gungolák szived?
S kit fényes Istenő gyanánt
Imádsz, egéből meg se lát?
Excelsior!
Lelkedbe laknak — Istenek!

Tán voltak álmaid?
És zord valóra ébredél?
A dőre az, ki csak remél—
Excelsior!
A bölcsesség majd megtanít! . . .
Talán csalatkozál?
Szerelmedet sirtó takarja?
Elvagy felejtve, elhagyatva?
Excelsior
Szeraphinok szerelme vár!
Szavadba kételkedt?
S nem hitte el hogy szereted?
Szakítsd föl kebled bensejét—
Excelsior!
Ott a csatamezők felett!
Excelsior! Excelsior! . . .
— A kürtök zengik: Elesett!

Komócsy Károly.

A két trombitás.

— A. Dourliac. —
Dühös esatak zajában
A harezi kürt rivalg . . .

A sebesültet az alkovenbe helyezték bajtársai s elébehuzván a zöld szöve-

tű redőnyöket, az öreg házigazdához fordultak, ki gépiesen tartá ujjai közt kialudt pipáját.

— Igy ni! Nem sok baja lesz önnnek e szegény fiuval; nem sokáig huzza; hanem derék ficzkó volt; jobb lesz neki itt halni meg, mint künn a fagyos göröngyökön.

Az öreg lehorgasztá fejét.

— Nem szolgált önnnek fia a régi zászlók alatt?

— Nem. Én magam voltam ott trombitás a 3-ik zuáv ezrednél.

— Ó is ébpen az volt a turkóknál. Ma fujta az utolsó rohamot!

— És mint fujta! Már felbukott, de a trombitát még mindig fujta erősen és dühösen, míg a többiek . . .

— Derék fiu volt, — ismétle esendesen a volt trombitás; legyenek nyugodtan felőle, ha meghal, mint hős hal meg, ha pedig magához tér: lesz, a ki kivánságát teljesítse.

— Köszönet bajtárs! . . .

S elmentek vissza a esataterre, átvonulva a falun, holtakat, sebesülteket hagy-

előre bevezeti és ezáltal nincs kitéve annak a keserves csalódásnak, hogy évek során üzött keresetforrásától megfosztva, máshoz nem értvén, földje értéktelen, munkája kárbaveszett legyen.

Igy voltak az amerikaiak is. Amerika düstermő földjében annyi buza termett, hogy otthon nem kellett, kénytelenek voltak szállítani messze Európába; ezáltal a mi gabonárainkat is úgy lenyomták az amerikai búzával, hogy sok belátó közölök azt, a tovább tarthatatlan versenyt és más kereset forrás után nézett. Miért ne tehetnénk meg mi ezt előre, addig a míg a csalódás minket is uton nem ér!

Tegyük meg! és termeljünk p. o. zöldséget.

Az amerikai ember zöldséget termel, még pedig mily mértékben, arról később lesz szó.

Itt ismét az a kérdés merül fel, mi lesz úgy, ha minden ember zöldséget termel? ki veszi meg, mikor a zöldséget nem lehet úgy eltartani, mint a búzát? Az amerikai ennek is megtalálta a módját, mert kényszerítve volt reá és ez a mi előbb lehetetlen volt, ma már lehetséges: a zöldséget eltartani akár ötven évig, az aszalás és konzerválás által.

A legnagyobb jövedelmi forrás elérhető a mag, gyümölcs és zöldségtermeléssel. Hogy mily arányban van ezekkel a gabona és lótenyésztés, egy példát hozok fel.

A félműveletlennek tartott bolgár bejön ide hozzánk, bérel földet jó áron, kertet alapít. Mily mesés bért fizet, pl. a Muros mentében holdját 100 — 120 o. é. frt. évi bérért, ebből nyáron megél, fizeti a bért, télire jó nyereséggel tér haza!

Hogy állunk a gyümölcs termelésnél? a külföldtől messze elmaradtunk. Gyümölcsünk van, de nem elég, és néha sok. Kecskeméten nem is tartozik a ritkaságok közé, hogy annak idején reggelenkint 8—9 vagon gyümölcs lesz a határból kiszállítva és a mi honn marad, értékpiacon nem szállíthatjuk, mert még az aszalás alatt bepiszkolódik és értéktelen lesz. Holott olcsó és jó aszalógépet magunk is készíthetünk a következő módon: Egy közönséges takarékos tüzhelyre felállítunk egy állványt, 4 lábón 25—30

va annak utcáin végig...

* * *

Az öreg egyedül maradt, mozdulatlanul, a kandalló melletti szögletben álmadozva.

Miről álmodozott?

Ifjúkoráról, midőn ezredével a kabyl hegycsúcsra mászta meg, vagy mikor trombitája szavát Konstantine falai vizhangozták.

Oh! Ama szép napokról álmodozott, midőn a francia dicsőség mámorát zengő trombitahangok előtt arab, orosz, osztrák, kínai futottak! —

Most tehetetlen és öreg, futni látta a vörös nadrágosokat a poroszok sötét tömege előtt.

Szomorú volt, egyedül volt.

S elvonultak emlékezetében a hajdan vidám trombita hangjai s aztán egy másik, valami gyenge, habozó accord, melyet egy barna iskolás gyermek teljes erejéből fújva adott ki apja trombitáján.

* * *

Lorraine Ferencz, midőn Afrikából hazajött, térdében egy golyóval, mellén

ezm. □ térfogattal vagy szóval a tüzhely térfogatánál valamivel kisebb térfogattal, egymásfelé helyezve 15—20 vékony deszkácskát, úgy hogy ezen deszkák ne egymáson, hanem mindegyike külön, külön rácsra nyugodjék, a frisen metélt gyümölcsöt a legalsó deszkára tesszük, mintegy öt perczig hagyjuk itt száradni, addig a másik deszkát rakjuk meg egyenletesen gyümölcsessel, most az előbbi egy rácsra feljebb tesszük, a frisen metélt mindig alul jön, ezt folytatjuk mindaddig, a míg az állvány tetejére nem értünk vele, a mibe mintegy 1 és 1 kettő óra kerül és ez idő alatt az első metélt gyümölcs megaszalódott. Ily eljárással óránként mint 10—20 kiló aszalt gyümölcsöt lehet nyerni, a készülék nagyságához képest.

A mint uralja Kecskemét a gyümölcsöt, Makó vidéke a hagymát, Szeged a paprikát: miért ne termelhetnénk mi zöldséget?

Lássuk az amerikai hogyan termeli a zöldséget.

Előttünk van egy nagy kert, a mely hatalmas kis kertészeti, állandóan 5—6 ezer munkást foglalkoztat. Mint nálunk a buza táblák olyan ágyakban van itt a zöldség, a mely aratás idején 5—6 nagy gyárnak ad folytonos munkát, a melyek a zöldséget forró gőzben főzve bádoggal szelencékbe zárva adják át forgalomba. Egy ily gyár jó aratás idején 5—6 millió doboz konzervet hoz forgalomba.

Igy biztosítva van az emberiség számára a zöldség oly évekre is, a midőn nem teremne elég.

Németország s Franciaországban a szőlő a kertek falaira felfutva terem. A kertekben eper, zöldség terem, itt a gyümölcs aszalás és konzerválás a nők divatozó iparágát képezi.

Az angol szőlőjét az üvegházban neveli, a mely nem oly jó mint a mi nálunk a szabadban tenyész; annak ára mégis drága, fontja 2 frt. a mi nem azt jelenti, hogy Angliában a szegény ember nem is ehetik szőlőt, kapni ott is, ép úgy mint nálunk olcsón jót jobbat.

A midőn ugyanis Spanyol, Portugáliában a szőlő érésnek ideje van, van szőlő az angol piacon annyi, hogy a fi-

hadi éremmel, egy két éves lurkót is hozott magával haza. Az afrikai táborozás alatt ugyanis megnősült, elvett egy barna nőt, ki azonban még szülő földén meghalt, a nélkül, hogy Franciaországot látta volna.

Rendszerető lévén, mint minden katonára, Lorraine atyja és anyja akart lenni egy személyben a kis Péternek akit imádozott s aki iránt daczára kemény és szigorú külsejének, valódi atyai gyöngédséggel viseltetett.

A gyermek nőtt, vonásait az atyjától, bronzszínű bőrét és göndör haját anyjától örökölte. Bátor, nemes, jó gyerek volt.

— Derék fizekő, derék katona lesz belőle, szokta büszkén mondogatni apja, az egykori trombitás.

Szerencsétlenségre a „mór gyerek” — mint a faluban nevezték — rabló őseinek a ragadozásra való hajlamát is örökölte, ami a szigorú becsületességű Lorraine gondolkodásával sehogy sem fért össze.

Sokszor intette s mindenképp igyeke-

nom, mozsola szőlőnek fontját 10 krajczárért meglehet kapni, de az angol csak akkor hozza a piacra szőlőjét, a midőn ez már elfogyott.

A németországi virágtermelés páratlan, mert pl. Elfurt vidéken mind virágot termelnek, a mi nagyon jól jövedelmez. Messze vidéken nem látni mást, mint virág-ágyakat, faj és színek szerint osztályozva, a magját is különös gonddal gyűjtögetve és így meg van nekik az az előnyük hogy ők szabják meg a mag árát az egész világon.

Találni itt 50—60 féle virágot, az őszi rózsának, magának 25—30 válfaja van itt. Egy egy nagygazdaság, a mely 4—5 holdból áll mert ez itt már annak tekintetik, mind virágot termeszt; van is annyi dolog vele, mint nálunk ugyannyi száz holddal, de viszont hoz is annyi hasznot a gazdának.

Némely vidéken répamagot termelnek. Ki ne hallotta volna az obernsdorfi és Vuedlinburgi cukorrépáknak?

Az eper és más gyümölcsöket, mint befőtteket hozzák a piaci forgalomba, s az almát, körtét aszalva. Daczára annak, hogy Németországban oly nagy mértékben üzik a gyümölcs ilyenmü aszalását, mégis magába Németországban 1894 évben mintegy 20 millió márká értékű amerikai aszalt gyümölcs lett szállítva.

Nem bírnánk annyit termelni, hogy eladni ne tudnánk a fölösleget. Németország reánk nézve előnyösebb piac, mint az amerikaiak; mert a mi Amerikában 18—20 kr, mire hozzánk ér, már 1 frt. körül van az ára...

Ha uralgó nálunk most a buzatermelés, mért ne tehetnénk azzá a gyümölcs és a zöldség termelést? addig próbáljuk ezt, a míg kényszerítve nem leszünk reá hogy a gabonatermeléssel felhagyjunk az alacsony árak miatt!

Csokonya.

Gyura János.

H i r e k.

— A barcsi iparos testület múlt vasárnap értekezletet tartott saját kör helyiségében, egy felállítandó temetkezési egyesület érdekében. Az értekezlet igen élénk volt s melegen érdeklődtek a tárgy-

zett, megjavítani a suhanozot, de mégis akárhányszor rajtakapta a csempészkedésen.

Egyszer aztán csakugyan lopott.

Az öreg most nem szólott semmit, hanem hadi érmét levette melléről s szegre akasztotta; aztán daczára a fiu megbánásról tanuskodó könyörgésének, a tolvaj-ság törődelmes bevallásának, és minden kérelemnek kijelentette, hogy tolvajnak apja nem lesz s elüzte a háztól.

A fiu elment s többé nem is adott életjelt magáról. Él-e vagy meghalt, senki sem tudta. De a vén katonától fia nevét nem hallotta senki s most, midőn minden atya fiáért remegett, — tőle a sors megtagadta ezt a szomorú örömet.

* * *

Az ágy függőyei megmozdultak és a sebesült gyöngye nyöszörgése hallatszott onnan ki.

Az öreg egy gyertyával közeledett a fekhelyhez.

— Kiván valamit vitézem? . . . Én.

Nem végezhettem be . . .

A haldokló mintegy villamos erő ál-

íránt. Az egyesület neve „Polgári temetkezési egyesület” lesz s tagja bárki lehet.

Eddig több mint 60-an alá írták már magukat tagokul s most vasárnap ismét ez ügyben alakuló közgyűlés tartatik.

— **Tánczetély.** Rák Bálint állomásfőnök és kollensteini Koller János forgalmi ellenőr urak védnöksége alatt a cs. kir. déli vaspálya-társaság baresi álmás-személyzete 1896 évi február hó 15-én az Olvasó és Társaskör dísztermében, az I. szlatinai zenekar közre működésével, a Bares és barestelepi szegények felségélyezésére zártkörű tánczetélyt rendez.

Beléptidij: személyjegy 1 frt, családjegy 2 frt. Kezdeté 8 órakor.

— **Állatias ösztönű férfi.** Bolhói tudósítónk írja a következő oesmány esetett Gyurkovics Tamás 45 éves földműves, bolhói lakos, erőszakot követett el özv. Szigeesányiné 7 éves kis leánykáján.

A leánya az oesmány tett következte után most orvosi gyógykezelés alatt van, s a minden emberi érzésből kivetkőzött férfit pedig át adták a bíróságnak.

— **Járásí jegyzők gyűlése.** A szigetvári járás jegyzői kara f. hó 25-én Szigetvárott a városház tanástermében az 1894 évi 16 t. cz. mikénti pontos végrehajtása tárgyában Dr. Kriszt Géza kir. járásbíró elnöklete alatt közgyűlést tartott. A közgyűlésen részt vettek Dr. Kriszt járásbíró kíséretében Molnár János járásbírósi jegyző, Bencze Ferencz istvándi, Dely Lajos dombói, Dubszky József n. ladi, Füzessy Lajos darányi, Kiss Gusztáv drávacoki, Molvay László szigetvári, Nagy Gyula szt. lászlói, Novotny Gusztáv gy.: melléki, Ponazier József lakóesai, Valkó Gyula baresi, Vanka Kámil apáti és Varga Sándor szigetvári jegyzők.

A közgyűlés késő estig tartott, mely után a jegyzői kar Dr. Kriszt járásbíró Urnak szíves magyarázataiért köszönetét fejezte ki.

— **Tánczetély Babócsán.** F. h. 9-én Babócsán a Hajó szálloda termeiben zártkörű tánczetély tartatik, melyre a vendéglő tulajdonos Vargha Mihály már minden előkészületet megtett s a hangulat után ítélve a tánczetély igen sikerültnek ígérkezik. De hogy is ne, mikor a népszerű Vargha Urannál cigány mellett,

tal lökve, könyökére emelkedett s a roncsolott fő vérvő vonásaiban az atya fiára ismert.

— Péter! Péter! hebegé megkövülve.

A gyertya égő cseppjei végig folytak az öreg ujjain anélkül, hogy észrevenné azokat; ott állott mozdulatlanul... tévete szemekkel nézve a fiura, kit titokban annyiszor megsíratott.

A sebesült is fölismerte.

— Bocsánat!... Atyám, bocsánat; Nyögé kezeit összetéve.

Az öreg fájdalomában szóhoz sem birt jutni. —

— Bocsánat, atyám, bocsáss meg! Ismétlé a szerencsétlen — rossz voltam életemben, de becsületesen halok meg.

Az öreg még mindig hallgatott.

A sebesült feje a párnára hanyatlott, de hirtelen forró cseppeket érzett arcára hullani.

Az apa sirt, könnyei lemosták a fiu véres sáros homlokát, mintha második keresztség szent cseppjei hullának arra.

Majd lekasztván a szegéről a katonai

jó bor mellett mindig oly jó lehetett mulatni. Beléptidij: személyjegy 1 korona, családjegy 2 korona. Kezdeté fél 8 órakor.

— **Blaháné Nagy Kanizsán.** Kanizsáról írják: mint a művész nő leveleiből olvasható, melyeket a N. Kanizsai kereskedő-ifjak vezetőségével folytatott, lejövele egész biztosnak tekinthető, csak a hangverseny napjára nem történt még biztos megállapodás.

— **Halálozás.** Január hó 8-án hunyt el 74 éves korában Kálmánésán, Deszátly József a csokonyai urodalom tisztartója, ki 50 évig szolgált az urodalomnál. Beszenvelés után a halottat Csokonyára hozták, hol az ottani kath. sírkertben 30-án d. u. 3 órakor temették el nagyszámu résztvevők jelenlétében.

A megboldogultat neje, Deszátly Józsefné, szül. Brodszky Friderika, valamint nagyszámu rokonság siratja.

— **A kaposvári kereskedő ifjuság** egyletének közgyűlése, mely e hó 26-án volt, élénk érdeklődés mellett folyt le.

Megválasztottak: Klein Gyula, elnök Kertész Béla, al-elnök, Königsberg Victor, jegyző, Kemény Gyula, pénztárnok, Steinbach Géza, könyvtárnok, azonkívül a választmányi tagok.

— **Filoxera.** Zalavármegye Rád és Kehida községei határát a földművelésügyi miniszter filoxera miatt zár alá helyezte.

— **Kiskereskedők és kisiparosok a kiállításon.** Kiskereskedők és kisiparosok, ugyisintén ezek legényei, ha 30 főnyi csoportokba állanak össze, a földművesekéhez, a munkásokéhoz hasonló kedvezményben fognak részesülni a kiállításon. Lakóhelyük távolságához képest 8 frtért, illetve 5 frt. 50 krét, esetleg 4 frtért fognak följöhetni két napra Budapestre, a hol ez idő alatt a pénzükért lakást és étellemezést is kapnak. Közlebbi fölvilágosításért a kereskedelmi és iparkamarához kell fordulni.

— **Áthelyzés.** Kreizler Sándor, ki 10 évig volt a baresi Leszámitoló-bank derék hivatalnokja, most Baresről Budapestre helyeztetett át, a Leszámitoló bankhoz.

— **A nő emancipáció.** Abból az alkalomból, hogy immár nálunk is módjuk-

érmert, mely annyi éven át függött a falon a kereszt alatt; a fiu mellére függeszté.

A haldokló halvány arcán üdvözülés sugarai vonaglottak végig s reszkető kezeivel ajkához emelve az érmert suttagá:

— Köszönöm Atyám!

És kilehelte lelkét...

* * *

— Káplár! Olvassa a névsort!

A fölkelő nap vörös sugarai végig ömlének a vérét megtizedelő csapaton.

— Aubert!

— Jelen!

— Mohadem, Ali Lorraine!

— Jelen! szólt egy gyöngye hang.

Minden szem a trombitás felé fordult.

— Az öreg Lorraine, a 3-dik század egykori trombitása! Fiamat megölte az ellenség, én fogom helyettesíteni.

A kapitány szó nélkül tisztelgett a veterán előtt s a névsort tovább olvasták.

* * *

— Előre!

Az ellenség nagy erővel szoritotta össze a kis csapatot.

ban van a nőknek a tudományos pályára léphetni, azaz a nőknek is megadatott a jog az egyetemre való felvételre időszerűnek találjuk a nő emancipációról néhány adatot felsorolni. Az orosz egyetemen már tíz év előtt 779 nő hallgató volt. Ezek közül 243 a bölcészeti, 500 a természettan — menyiségstani és 36 kizárólag a menyiségstani fakultást végezte. Zürichben 1888-ban nyitotta meg az első nő ügyvédi irodáját. W. K e m p e l e n Emilia dr.-nő asszony. Nev-Yorkban pedig több mint 100 nő orvos (Lady Doctors) folytatja a gyakorlatot. Brosklynban és az egyesült államok más városaiban, majdnem még egyszer annyi nőorvos van. Néhány nő orvos New-Yorkban évi 2000 — 5000 font sterling jövedelemre tesz szert. Természetesen az illető nő orvosok eddig csak nőgyógyászattal foglalkoznak. Nálunk a legtöbb férfi orvos is örülne ilyen jövedelemnek.

— **Mi mindent felejtenek a vasuton.** Egy hozzánk a magyar kir. államvasutak által beküldött kimutatás az utazó közönség szórakozottságának érdekes képe. A magyar államvasutak vonalain az utasok 1895. január 1-től 1895. szeptember 30-ig 536 darab esernyőt, 352 botot, 394 ruhadarabot, 123 kézi ládát, táskát és kosarat, 174 kalapot és sapkát és 332 különféle tárgyat hagytak a kocsikban. Ugy látszik, hogy az emberek az esernyőkről felekeznek meg még a vasuton is leginkább, mert hiszen itt is az ernyők az elsőség. A felsorolt tárgyak, miután azokért tulajdonosuk nem jelentkezett, nyilvánosan elárvereztetnek a szegény-alap gyarapítására. Itt megemlítjük, hogy a még el nem adott és kocsikban hagyott tárgyakat Budapest keleti pályaudvar február 11-én, — Kolozsvárt belközéputca 19. sz. a. az árverezési csarnokban február 12-én, — Szegeden a pályaudvaron február 19-én d. e. 9 órakor, — Budapest nyugati pályaudvar február 21-én d. u. 3 órakor fogják nyilvános árverésen közpénzért eladni. B. H.

— **Maturáló lány.** Temesvárról jelentik hogy Tedeschi János kereskedelmi tanácsosnak Borbála nevű lánya, a ki most Zürichben tanul, a kultuszminiszter engedelmével legközelebb leteszi az érettségi vizsgálatot a temesvári főreáliskolánál, aztán folytatja tanulmányait az egyetemen.

— Előre!

A trombita rohamra szólt.

A katona lelkén valami rémitő, romboló borzadály fut végig.

A borzasztó, a kétségbeesett, a vérszomjas düh kiáltása ez!

A turkók vadul, a boszútól részegen, ellenállhatatlanul rohannak előre.

— Az öreg Lorraine is velök. Mint hanem is lábait vinnék, rohan előre, ajkain a trombitával fujja a rohamot szünet nélkül.

Száján kibugyan a vér, szemei kidülednek halántéka lüktet...

Rohan, mindig örültebben fujva a rohamot.

Jobb karját elhordja a golyó, balkezébe fogja a trombitát; másik golyó czombján furdik át, tovább hatol, — végre egy szíven találja, s elesik ott éppen azon a helyen, hol néhány órával előbb fia elhullott...

Francziából fordította, V. J.

Nem

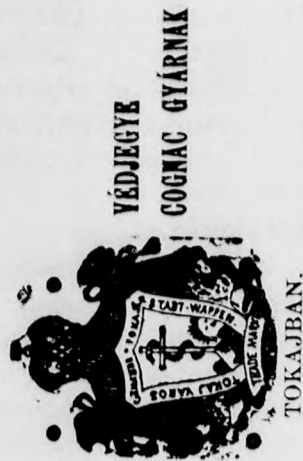
utánzott „TOKAJI COGNAC.” Ezek ugyan nagyon ólések, de ép oly rosszak és így még a legkisebb öszszeget sem érik meg. — Eme értéktelen utánzatok könnyen felismerhetők mert

1) nem az egyedüli és csakis Tokajban létező

ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁRBÓL származnak,

2) ezen **TOKAJVÁROS CZIMERÉVEL** min-

csenek ellátva:

BEJEGYZETT
AZ ELSŐ TOKAJI

Valódi csakis

TOKAJI COGNAC
TOKAJVÁROS CZIMERÉVEL

az

ELSO TOKAJI COGNACGYÁRBÓL, TOKAJBAN

a mely 1893 | 94 évben, mint hiteles közjegyzői okírat bizonyítja

725 130 Liter bort használt fel.

A fenti eredeti Tokaji Cognac kapható: HERZOG JÓ-ZSEF urnál továbbá minden jobb fűszer és csmege kereskedésben, gyogytárak és jobb kávéház és éttermekben.

7-3

Ózv. Habianac Augusztné.

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete könyv-papír-
író-és rajzeszközök raktára.

BARCSON.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMILY KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek,
üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal A „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.